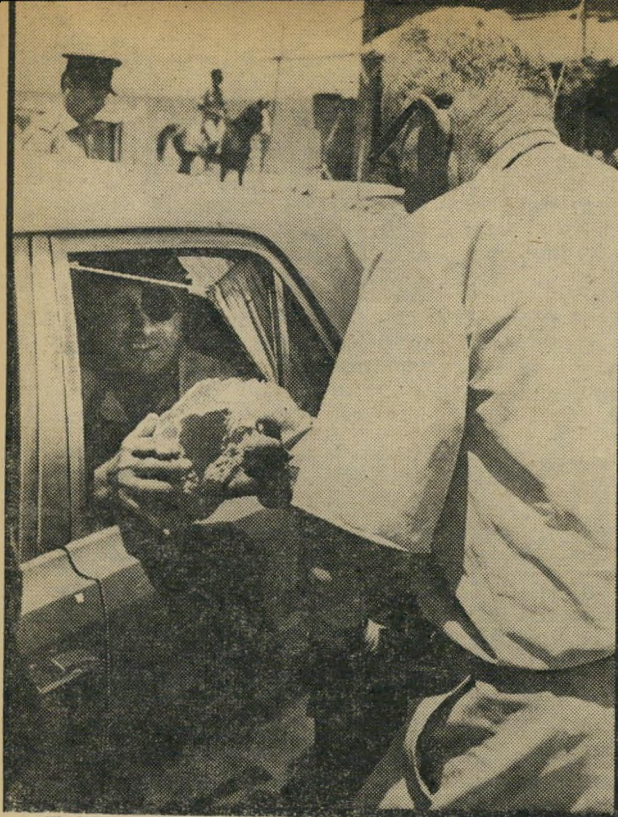

דיין בודק עתיקות בעזה

זה כימעט לא ייאמן: הצענו לאסור על שרים לעסוק במיסחר, הקואליציה הצביעה נגד - וה"אופוזיציה" של הוד מלכותה נמועה...

הזכות לפרסם את זכרונותיה, אותם היא מתכוונת לכתוב באחד הימים, בעזרת השם. גם המיפיעה נקבעה בעזרת השם — שמה של ראש ממשלת ישראל, גולדה מאיר. עם כל הכבוד לה ולזכרונותיה, אני מרשה לעצמי לפקפק אם אותו מו"ל היה משלם אף רבע מן המיפיעה הזאת, אילו היתה הכותבת כיום אזרחית פשוטה בשם גולדה מאיר.

הנודמות של „נח"י נפט"

הגיעה השעה להקים מחסום ברור. היו ימים כאשר היינו בטוחים שאין שחיתות חמורה במערכות השלטון של ישראל. לאחר מכן השלמנו עם קיומה של שחיתות בדרגים שונים. אך התנחמנו באמונה שצמרת המדינה עצמה מחוסנת בפני פיתויים חומריים. במציאות של ישראל של 1973, אין עוד מקום לאמונות טפלות כאלה. איש אינו מחוסן. בחברה שבה השחיתות אוכלת כל

צבי גרשוני: זה לא נכון!
אורי אבנרי: אושר מעל הדוכן הזה, ששר האוצר — מתוך דחפים פילנתרופים טהורים — עוסק בגביית תרומות ומעביר אותן למי שהוא מעביר אותן. לפי החלטתו, מחוץ לתקציב המדינה, מחוץ לביקורת של הבית הזה. אני מציע לכם לקרוא את הפרוטוקול.
שר החוץ הפך סיסטואי של כתיבת היסטוריה בשעות הפנאי. פקידי משרד החוץ מגויסים למשימה זו. הוא ובה שכתב ספרים המגיע להון עתק.
באיו מירד נמכר כאן הפירסום, אשר לו יוכה מר אבן כתפקידו הממלכתי, בצד פרי הגותו? מה בדיוק קונה המו"ל, המשלם למר אבן מאות אלפי דולרים, כמפרעה על ספרו?
חיים קרמל (גח"ל): ומה דינו של חברי כנסת המשתמש באינפורמציה שהוא מקבל כחבר כנסת לצורך עיסוקיו?
אורי אבנרי: ח"כ אינו שר. מי שמציע להגביל עיסוקי ח"כ, יואיל להגיש הצעת חוק בנדון.
רב מילמן: תצרך זאת להצעת החוק שלך.

שרים או סכסריים?

של דבר „השילטון" הוא דבר מופשט. האנשים הם העושים את השלטון.
שנית: בעידן זה מאפשרים כלליהתקשורת שטיפת מוח טוטאלית, כך שראש הממשלה כימעט ואינו ניתן עוד להחלפה בדרך רגילה.
בישראל נכונים שני הדברים פי כמה וכמה. מהות המשטר, הכוול את האופוזיציה הממור, סדת, מונע את החלפת מיפגת השילטון, המחי זיקה בכל עמודיה המפתח מזה ארבעים שנה. במצב זה חיוני שבעתיים שתהיה לפחות תחי לופה אישית.
אמצעי התקשורת העיקריים — הטלוויזיה הממלכתית, הרדיו הממלכתי וחלק מהעיתונות, הם מכשירים של שטיפת מוח בידי השילטון. ראשה הממשלה, כל ראשי ממשלה, הופך בנקל לגיבור לאומי, עד שאיש אינו מעז להשמיע דרישה להחלפתו, אלא ברגע משבר עליונים. די דראות בימים אלה איך מושכת הגברת גולדה מאיר את מיפגתה שלה כאף ומשחקת עימה מישחק של התוהו בעכבר, כדי להיווכח לאיזה מצב ביוזמיני התדרדרה מערכת השילטון במדינה, בעיקבות נסיבות אלה.
הצעת חוק זו זכתה במיספר הסידורי רע"ב. ואכן, הנושא הוא הרעב לשילטון.
אני מציע לכנסת להעבירה לוועדת החוקה חוק ומישפט.

יערי את הלו"י בע"מ

תפקידו של שר המישפטים, היה קשה. איך מנמקים הצעה להסיר הצעת חוק כזאת מסדר היום?
תחילה של שפירא את ההצעה להגביל את תקול פות הכהונה של ראשה הממשלה. לדבריו, אין הדבר מקובל בשום מדינה. את ההקבלה לארצות הברית שלל, כמובן, בטענה ששם מדובר בנושא. הוא הביא כמה דוגמאות של ראשי ממשלות שכיהנו שנים רבות.
אחר כך עבר לעניין המיסחר. כאן חורה תופעה שהפכה לאחרונה תופעת קבע בבית: „גח"ל ומפ"ם התי לכו להגנת הממשלה בליכוד לאומי מהלוי עד יערי. (המשך בעמוד 32)

חלקה טובה. שבה נוצר מעמד שליט חדש של מתעשרים בקלות בעזרת השלטון, שבה הפכו נחבי נפט וורד וי אוטוקרט לגורמות חדשות. שבה מתגלה לפתע קרן ספיר של מיליארד ורבע לירות — בחברה זאת יש צורך חיוני ורחוק להגן על השרים מפני פיתויים מסוכנים.
לכך מכוון סעיף 2 של הצעת החוק שלי. הוא קובע בפשטות: „שר לא יהיה רשאי לע" סוק בכל עבודה אחרת שהיא, תמורת שכר, ישר או עקף, וכן לא יעסוק, שר במיסחר, ולא יהיה פעיל בכל עסק שהוא".
אם יש לשר רכוש המכניס לו הכנסות, ידווח על כך, אחת לשנה, למבקר המדינה, והדבר יפורסם ברבים. הוא הדין לגבי ההכנסות הרשומות על שם בני המשפחה הקרובה של השר.
זוהי הצעה פשוטה, הצעה שהיתה צריכה להיות מובנת מאליה במדינת חוק, המקפידה על טהרה המידות. אני מציע לכנסת להעביר אותה לדיון טרומי.
יהיה זה תמוה — ויותר מתמוה — אם יקום שר ויציע, בשם ממשלת ישראל, להסיר הצעה זו מסדר היום.

איך להיפטר מגולדה?

הריני מודיע בזה שאם מסכימה הממשלה להעברת סעיף זה לוועדה, אני מוכן לוותר על סעיף 1 של הצעת החוק, לטובת העניין הזה. אחרת אעמוד גם על סעיף זה. הסעיף קובע שראשי ממשלה לא יכהן כי תקופת כהונה שנייה ברציפות.
הגבלה חיונית זו נתקבלה בארצות הברית לגבי הנשיא. שהוא גם ראשה הממשלה. היא נובעת משתי אמיתות: ראשית: חוסר תחלופה בצמרת השילטון גורם בהכרח להתנוונות, להסתאבות, להתנשף, לרודנות ולשחיתות. אם לצטט את לורד אקטון: „השילטון משחית, ושילטון מוחלט — משחית באופן מוחלט".

מנחם בגין: ברנד שאו אמר: השילטון לא משחית, האנשים משחיתים את השילטון.
אורי אבנרי: זהו ניסוח יותר נכון. בסופו

What finer gift to celebrate and commemorate the 25th anniversary of Israel!

מודעה לספרו של אבן בארה"ב

אורי אבנרי: אני מחזיק בידי מודעה מטעם מו"ל רשמי, שפורסמה בעיתון ניו יורק טיימס. היא מפרסמת את ספרו של מר אבא אבן, ארצי, תחת הסמל הרשמי של שנת הכ"ה למדינת ישראל, והכותרת „המנהג היפה ביותר לחגיגת כ"ה שנים למדינת ישראל".
סמל המדינה — פירסום לספר פרטי!
לא מכבר נודע שראשה הממשלה עצמה, הגברת גולדה מאיר, מכרה למו"ל פרטי, תמורת מיפיעה עצומה, את

מועילה ביותר?
מציעים לנו כאן לחבל בביקורו של ליאונרד ברוז'ניב בארצות הברית, ולטרפד את הברית האמריקאית-סובייטית ההולכת ומתגבשת. האם זה סביר? האם זה מועיל?
אני מפקפק בכך מאוד-מאוד. אני חושש מפני פוליטיקאים ממוזחים כמו גולדה מאיר, הנרי ג'קסון. להם קל להילחם עד היהודי האחרון, כדי להשיג מטרות אישיות ומיפגתיות, ש"הקשר ביניהן ובין האינטרסים של יהודי ברית המועצות הוא מיקרי דחלופות.

מר ג'קסון הוא אביר המלחמה הקרה, הוא נציג תעשיית הנשק האמריקאית. הוא מועמד לנשיאות ארצות הברית. הוא יריב של הנשיא ניקסון. מה לכל זה ולגורלם של יהודים בוויילנה, בקייב ובטשקנט? ועכשיו הופך איש זה פיתאום לגיבורם של יהודים בארץ, ושל יהודי ברית המועצות!

בהצעה כוללת אחת. הגבנו על כך בראשית דברינו: **אורי אבנרי:** ...יש להבחין הבחנה גמורה בין מצב יהודי ברית המועצות, ובין מצב היהודים בסוריה ובעיראק. אלה הן שתי בעיות חמורות מאד, אך שונות בתכלית שנייה. כל אחת מהן ראוייה לדיון מקיף בפני עצמו, ותמהני מדוע עורבבו יחד בוויכוח הזה.

חוששני שבעיות פנים-מיפגתיות ובין-מיפגתיות השפיעו עליך. בכלל, אדוני הירי שכיראש, אני חש, במורת רוח רבה, כיצד גוי ברת החתרוצות האנטרסנטיות של גופים וגוי פייס, הנערכים למיחמת-ביחירות, והיא המש- פיעה על הטיפוח בנושאים אלה של פיקוח נפש והצגת אחים, אשר צריכים היו להיות משוחררות מכל לחץ אינטרסנטי ומאבק מיפגתני.

איך להאבק על דרישה זו לעלייה בצורה היעילה וה-

כפיתית, כמו בכל מדינה דמוקרטית בעולם.
כל השאר אינו אלא טכסיס-ביחירות. אתם, רבותי מהליברלים העצמאיים, לא תצאו נשי- כרים מכל התעלולים האלה... הליברלים העצ- מאיים כרחו כל עוד נפשם בם, ועכשיו הם רוצים להפוך את הבריתה שלהם ודגליהם.

יהודי בריה"מ:

כדורגל למיפלגות

מנחם בגין העלה, בתמיכת הממשלה, את בעיית „הרדיפות של יהודי ברית המועצות, עיראק וסוריה"